

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1355/2020
04.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Палевић, адвокат из ..., против туженог Саобраћајног предузећа „Ластра“ ДОО из Лазаревца, кога заступа пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из ..., ради поништаја решења и реинтеграције, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1788/19 од 22.01.2020. године, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 1788/19 од 22.01.2020. године, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба тужиоца и потврђује пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 192/18 од 17.06.2019. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 36.000,00 динара и на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 33.000,00 динара, у року од 15 дана, од дана пријема отправка ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 192/18 од 17.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр. 11143 од 12.10.2015. године и да се обавезе тужени да га врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1788/19 од 22.01.2020. године, по одржаној главној расправи, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 192/18 од 17.06.2019. године, тако што је поништио као незаконито решење туженог број 11143 од 12.10.2015 године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и обавезан тужени да тужиоца врати на рад, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 159.000,00 динара, а захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 69.000,00 динара, а захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијену пресуду у смислу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) па је нашао да је ревизија туженог дозвољена и да је основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Према члану 407. став 1. ЗПП, ревизија се не може изјавити због учињене битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 12. наведеног члана.

Према утврђеном чињеничном стању у поступку (у расправи) пред другостепеним судом утврђено је тужилац је код туженог засновао радни однос уговором о раду од 23.05.2003. године, са анексима овог уговора од 21.11.2003. године и од 13.07.2009. године, ради обављања послова Побијаним решењем туженог број 11143 од 12.10.2015. године, престао му је радни однос отказом уговора о раду због повреде радне обавезе, на основу члана 179. став 2. Закона о раду, члана 67. став 2. тачка 1. и 29. Појединачног колективног уговора туженог, због тога што дана 23.09.2015 . године, када је радио као ... на линији број ... – ... - ... - ... – ..., није вршио продају возних карата путницима у аутобусу са објашњењем да БУС ПЛУС опрема тј. штампач у аутобусу није исправан, а није пријавио квар овлашћеном лицу. На захтев контролора, (приликом вршења контроле) тужилац је укључио и ресетовао штампач и утврђено је да је опрема исправна и да се продаја карата може вршити. Тог дана тужилац је ... аутобусом који је кренуо из ... у 11.45 часова, а контрола је извршена око 12.10 часова када су на станици ... у возило ушли контролори (сведоци ВВ и ГГ) и констатовали да штампач карата не ради. У аутобусу је било 30-так путника од којих 5-6 није имало карте. Тужилац је око 12.15. часова обавестио телефоном диспечера сведока ДД о неисправности штампача. Пре отказа уговора о раду тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ од 30.09.2015. године, на које се тужилац писмено изјаснио 05.10.2015.године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио као неоснован тужбени захтев, налазећи су се у конкретном случају стекли услови за отказ уговора о раду на иницијативу послодавца због неизвршавања, несавесног, некавалитетног и немарног извршавања радних обавеза (није вршио продају карата) и понашања супротног прописаним правилима туженог, којима је уређена процедура контроле исправности опреме и пријаве квара овлашћеним лицима, чиме је тужилац учинио повреду радне обавезе из члана 67. став 2. тачка 1., 29. Појединачног колективног уговора туженог и члана 15. Упутства за рад саобраћајног особља и да је решење о отказу уговора о раду законито донето на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду.

Другостепени суд је заузео супротно правно становиште и усвојио тужбени захтев тужиоца закључивши да је у конкретном случају утврђено да штампач карата није радио и да је тужилац пријавио овај квар овлашћеним лицима, па зато тужилац није учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет. Следом тога је поништио побијено решење о отказу и обавезао туженог на реинтеграцију тужиоца.

Становиште другостепеног суда није правилно.

Чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/05...75/14) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Чланом 67. став 2. тачка 1. и 29. Појединачног колективног уговора туженог утврђене су повреде радне обавезе због којих се запосленом може отказати уговор о раду, а то је између осталих и неизвршење и несавесно, неблаговремено, неквалитетно, немарно извршавање радних обавеза и неиздавање карата односно рачуна или невраћање кusura у било ком износу.

Одредбама члана 15. Упутства за рад саобраћајног особља прописано је да је возач у обавези да на почетку у току и на крају свог рада врши контролу исправности опреме и свако физичко оштећење и неисправност коју уочи пријави диспечеру превозника.

Прихватајући у потпуности изложене разлоге првостепеног суда овај суд налази да су основани ревизијски наводи туженог о погрешној примени материјалног права. Наиме, у конкретном случају постоји кривица запосленог за повреду радне обавезе. Поступајући супротно наведеним правилима тужилац је исказао немарно и несавесно понашање, а посао је обављао у супротности са прописаним правилима туженог. Стога су и по становишту Врховног касационог суда били испуњени законски услови за отказ уговора о раду од стране послодавца, на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, јер је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе из члана 67. став 2. тачка 1. и 29. Појединачног колективног уговора туженог и члана 15. и 27. Упутства за рад саобраћајног особља приликом коришћења уређаја у систему за наплату карата и управљање возилима у јавном превозу.

Наиме, и по становишту Врховног касационог суда, тужилац је као ... аутобуса 23.09.2015. године, на линији ... са поласком у 11.45 часова, био дужан да на почетку рада изврши контролу исправности опреме, да уочену неисправност пријави диспечеру, као и да врши продају карата, што он није учинио. Супротно, тек када је у аутобус у 12.10 часова ушла контрола на станици ... и наложила му да ресетује штампач, он је тек онда пријавио диспечеру квар (у 12.15 часова) и одштампао и продао карте путницима. Зато се ревизијским наводима основано истиче да је тужилац поступио супротно члану 179. тачка 2. Закона о раду и да је својом кривицом учинио повреду радне обавезе прописане општим актом туженог.

Имајући у виду наведено, правилан је закључак првостепеног суда да је побијено решење о отказу од 12.10.2015. године донето законито, због чега нису испуњени услови за враћање на рад прописани чланом 191. став 1. Закона о раду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија туженог основана, па је одлучио као у првом ставу изреке, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Одлука као у ставу другом изреке, донета је на основу чланова 165. став 2. и 163. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП. Туженом припада тражена

накнада трошкова другостепеног поступка у износу од 36.000,00 динара (који се односи на награду пуномоћнику за заступање на две одржане расправе) у износима од по 18.000,00 динара и на име трошка састава ревизије у износу од 33.000,00 динара чија је висина одмерена према опредељеном захтеву туженог (члан 163. став 2. ЗПП) у складу са Адвокатском Тарифом.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић